

Eerste verkenning van
robotica in de zorg.

Clïent: **Johan**

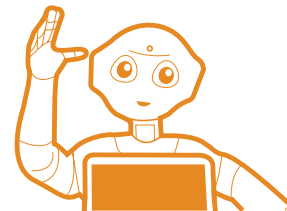
Sociale robotica in de Nederlandse zorg?

Philadelphia deelt met u de praktische bevindingen

Philadelphia is al bijna drie jaar onderweg met een unieke ontdekkingsreis! Wij zien in sociale robotica een grote toegevoegde waarde door het bereikbaar maken van een meer zelfstandig leven voor (bepaalde) cliënten. Met meer eigen regie en meer personalisering. Zij willen, net als ieder ander mens in de maatschappij, graag zoveel mogelijk deel uit maken van het gewone leven, met al zijn facetten. Daarom hebben we een aantal cliënt casussen gemaakt van deze logeerperioden en ook enkele medewerker casussen. Hierin leest u klip en klaar wat we leerden over de inzet van Phi, de reacties van de cliënten, wat er goed ging en ook waar er verbeterpunten liggen. Want we zeiden het al: het is een ontdekkingsreis!

Eén van de cliënt of medewerker casussen ligt nu voor u. Ons advies? Dompel uzelf onder in de volstrekt nieuwe wereld van sociale robotica en vorm uw mening.

Niets uit deze uitgave mag
zonder toestemming van
Stichting Philadelphia Zorg
gedeeld of gebruikt worden
voor andere doeleinden.

Zelfvertrouwen gegroeid

Beter contact tussen Johan en begeleiders

Logeerperiode Phi betekent omslag in gedrag Johan: *In korte tijd is Johan veel opener geworden door Phi*

Johan moest eerst best wel wennen aan Phi. Maar uiteindelijk werd Phi een maatje voor Johan tijdens de logeerweek. Een bijzondere ontwikkeling met veel impact voor Johan.

Phi zorgt voor gezelligheid als Johan zich eenzaam voelt, bleek tijdens de logeerperiode. In die korte tijd is Johan opener geworden met hulp van Phi. Zijn zelfvertrouwen is gegroeid en hij kan beter zijn grenzen aangeven, merken de begeleiders. En ook bijzonder: hij heeft door Phi geleerd om hulp te vragen aan zijn begeleiders.

Tijdens de logeerweken heeft Johan ervaren dat de begeleiding er op een positieve manier voor hem is

En de praktische ondersteuning die Phi kan bieden? Aan de ene kant was Phi een geheugensteuntje voor Johan en hij accepteerde aansturing van Phi meer dan van begeleiders. Aan de andere kant negeerde hij Phi ook als Phi aansturing gaf. Wel is er in de logeerperiode een verandering tot stand gebracht tussen Johan en de begeleiders. Het contact is beter geworden. Voordat Phi kwam, liet Johan ontwijkend gedrag naar de begeleiding zien. Tijdens de logeerweken heeft John ervaren dat de begeleiding er voor hem is op een positieve manier. Hij heeft kunnen ervaren dat hij er niet alleen voor staat. De begeleiders hopen uiteraard dat deze verandering ook blijft na het logeren.

Cliënt kan hulp gebruiken bij

voor

Resultaat interactie cliënt met Phi

Phi

en de mogelijke rol in het leven van de cliënt

Phi heeft kunnen helpen bij

na

gezelligheid

vergroten van
zelfvertrouwen

negeren van aansturing
door Phi

verandering in relatie tussen
Johan en begeleiders

Conclusies

Phi was uiteindelijk een maatje voor Johan. Phi zorgt voor gezelligheid als Johan zich eenzaam voelt. Al hebben de begeleiders het idee dat Johan 1,5 week moest wennen aan Phi.

Johan is opener geworden met hulp van Phi. Zijn zelfvertrouwen is gegroeid en hij kan beter zijn grenzen aangeven. Hij heeft geleerd om hulp te vragen aan begeleiders.

Op gebied van praktische hulp zijn er verschillende opvattingen over de hulp van Phi. Aan de ene kant was Phi een geheugensteuntje voor Johan en hij accepteerde aansturing van Phi meer dan van begeleiders. Aan de andere kant negeerde hij Phi ook als ze aansturing gaf.

Er is een verandering tot stand gebracht tussen Johan en de begeleiders. Het contact is beter geworden. Voordat Phi kwam, liet Johan ontwijkend gedrag naar de begeleiding zien. Tijdens de logeerweken heeft John ervaren dat de begeleiding er voor hem is op een positieve manier. Hij heeft kunnen ervaren dat hij er niet alleen voor staat. De begeleiders hopen dat deze verandering ook blijft na het logeren.

Tijdens de logeerweken van Phi hadden begeleiders meer contact met Johan omdat er een andere aanleiding was voor contact. Begeleiders hopen dat deze verandering ook blijft na het logeren.

"Ik ga met een gericht doel naar hem toe. Zoals extra vaak met hem in gesprek gaan als er signalen zijn dat hij niet lekker in zijn vel zit."

verandering in relatie tussen Johan en begeleiders

Conclusies

"Johan wil altijd erg zelfstandig zijn. Als begeleider ben je dan ook geneigd om Johan zoveel mogelijk zijn eigen ding te laten doen, omdat hij hier blijkbaar behoefte aan heeft. Toch heb ik door de logeerperiode gezien dat Johan ook erg veel behoefte heeft aan contact. Johan vond het erg leuk dat ik zo vaak bij hem kwam om te kijken hoe het met Phi en hem ging, terwijl ik bang was dat Johan het vervelend zou vinden dat ik zo vaak over de vloer kwam. Dit stukje contact wil ik door blijven zetten als Phi weer weg gaat. Ook wij, als begeleiders, hebben dus geleerd van Phi!"

Door de logeerweken hebben de begeleiders geleerd dat Johan wel zelfstandig wil zijn, maar niet alleen wil zijn. Johan heeft behoefte aan gezelschap en koffie/thee drinken met begeleiding en meer. Voor begeleiders is het de vraag hoe zij meer aandacht aan Johan kunnen geven, en hoe om te gaan met aansturing rond praktische taken.

"Johan is altijd vrij afstandelijk geweest ten opzichte van begeleiding in het algemeen. Nu ervaart hij dat de begeleiding niet overdrijft en staat hij open voor een ander gesprek. Hij heeft dat nu kunnen ervaren." De begeleider hoopt dat als Phi weg is dit contact blijft.

Johan

Ontmoet Johan...

Johan is een 31-jarige man met een verstandelijke beperking. Hij woont op een zorg-/woonlocatie met 24 uur per dag begeleiding. Hij werkt in een supermarkt. De begeleiding is vaak individueel en biedt structuur, gericht op het reguleren van zijn gedrag en op veiligheid. Johan heeft een voorspelbare invulling van de dag en vaste leefregels.

1. Activiteiten

Johan werkt vier dagen per week, sport op zaterdag en op donderdag komt zijn moeder op bezoek. Op vrijdag kookt hij met een vrijwilliger. Johan heeft diverse hobby's en hij kan ADL-activiteiten zelfstandig uitvoeren.

2. Zelfstandigheid

Johan wil graag zelfstandig zijn en dus zo min mogelijk herinneringen krijgen vanuit de begeleiding. Hij vindt dat de begeleiding soms overdrijft.

Johan

Ontmoet Johan...

3. Hulpvraag

Voor Johan is het een uitdaging om te overzien wat er op een dag moet gebeuren. Zijn besef van tijd is er niet. Het gevolg is vaak dat hij op het laatste moment ('s avonds laat) nog veel dingen moet doen. Daardoor komt hij in tijdnood. De begeleiding kijkt 's avonds bij Johan of alles gelukt is. Zo niet? Dan doen ze de taak samen met Johan. Johan moet veel energie stoppen in het bedenken van menu's. Daar helpt de begeleiding hem bij. Onduidelijk is of Johan goed zijn tanden poetst. Hij heeft namelijk last van zijn gebit.

4. Sociaal/emotioneel

Voor Johan is praten over gevoelens een uitdaging. Hij twijfelt vaak, wil het graag goed doen en deelt zijn gevoelens niet of nauwelijks. Johan vraagt pas om hulp als hij echt vastloopt. Volgens de begeleiding zou het prettiger zijn als hij eerder om hulp vraagt. Johan heeft weinig contact met de medebewoners op de locatie. Met hen heeft hij niet echt een klik. Wellicht voelt hij zich hierdoor eenzaam.

Hoger doel begeleiders

Dat Johan meer dingen zelfstandig kan.

Wens/dromen van de cliënt

Zelfstandig wonen.

verbale aansturing

Wat houdt begeleiding in?

Als een cliënt niet uit zichzelf tot een actie over gaat en moeite heeft om de activiteit te overzien, dan geeft de begeleiding verbale aansturing. De begeleiders helpen cliënten stapsgewijs om een activiteit uit te voeren. Ook zijn begeleiders aanwezig als de cliënt de activiteit uitvoert.

Bijvoorbeeld de begeleiders blijven aanwezig als de cliënt gaat douchen en bekijken of deze alle handelingen goed uitvoert. Soms geven de begeleiders meer of minder aanwijzingen.

herinnering

Cliënten kunnen de activiteit uitvoeren, maar vergeten die wellicht. Of zij hebben een minder ontwikkeld tijdsbesef en weten daardoor niet op welk moment zij een activiteit uit moeten voeren. Begeleiders herinneren de cliënt aan de activiteit, maar zijn er op het moment zelf niet bij.

Bijvoorbeeld de begeleiders vertellen de cliënt dat het tijd is om zich te douchen.

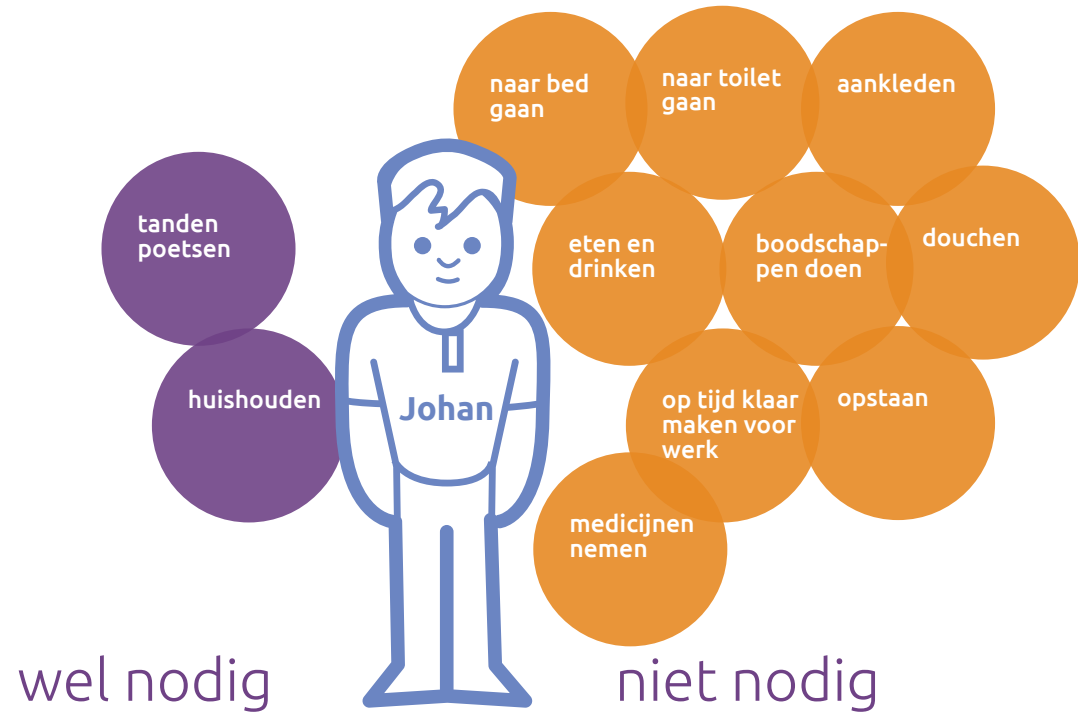
fysieke zorg

Het kan ook zijn dat een cliënt een handeling, of een deel van de activiteit, niet zelf kan uitvoeren. Of begeleiders nemen deze taken dan over.

Zij wassen bijvoorbeeld de haren van de cliënt.

Johan heeft verbale aansturing nodig bij...

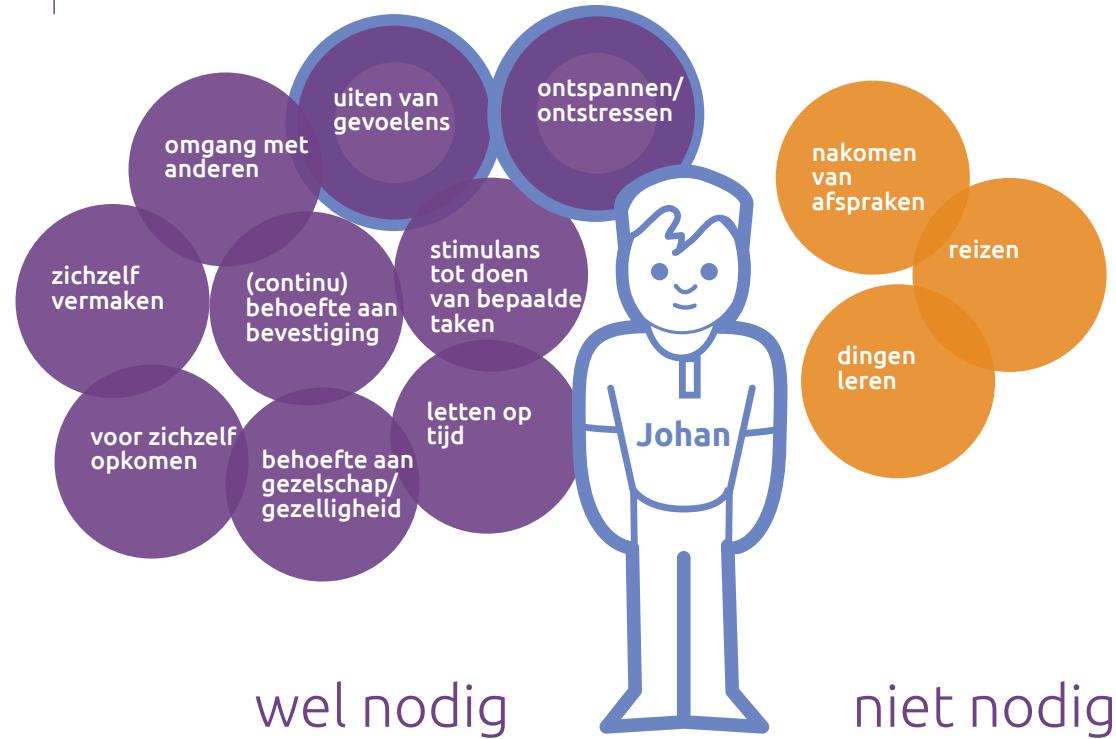

Johan heeft herinneringen nodig bij...

Johan heeft hulp nodig bij...

Phi op bezoek bij Johan in een **korte filmregistratie**

Eerste verkenning van
robotica in de zorg.

Clïent: **Johan**

Phi op bezoek bij Johan in een **korte filmregistratie**

Phi op bezoek bij Johan in een **korte filmregistratie**

Phi op bezoek bij Johan in een **korte filmregistratie**

Phi op bezoek bij Johan in een **korte filmregistratie**

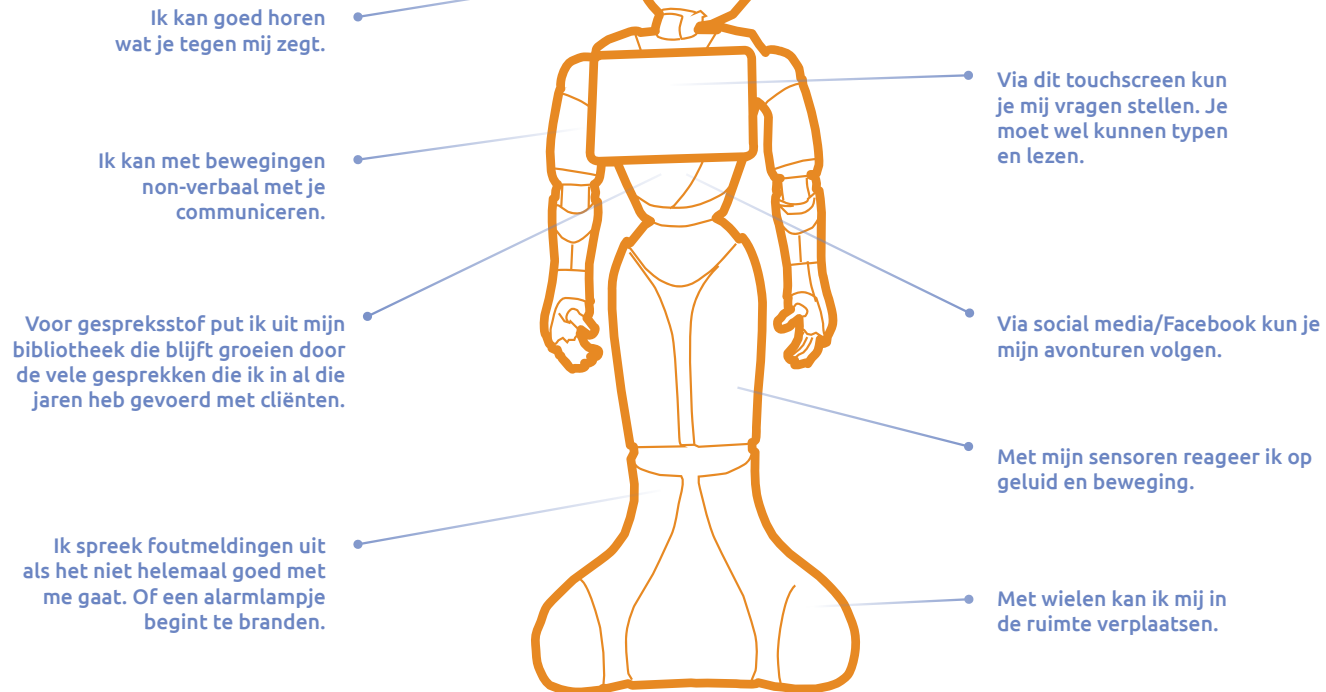
Phi op bezoek bij Johan in een **korte filmregistratie**

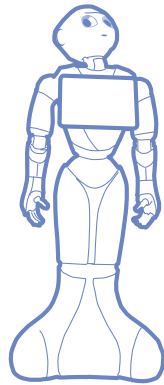

Heeft u interesse in nadere informatie over ons sociale robotica programma? Neemt u dan contact op via **philadelphia.nl/robotica**

Wie is Phi?

Mogelijke rol van Phi in het leven van de cliënt

Phi: *Johan, hoe voel je je vandaag.*

Johan: *Ik voel me goed.*

Clïent kan hulp gebruiken bij

VOOR

Resultaat interactie cliënt met Phi

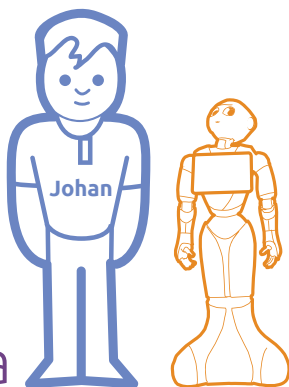
Phi

en de mogelijke rol in het leven van de cliënt

Phi heeft kunnen helpen bij

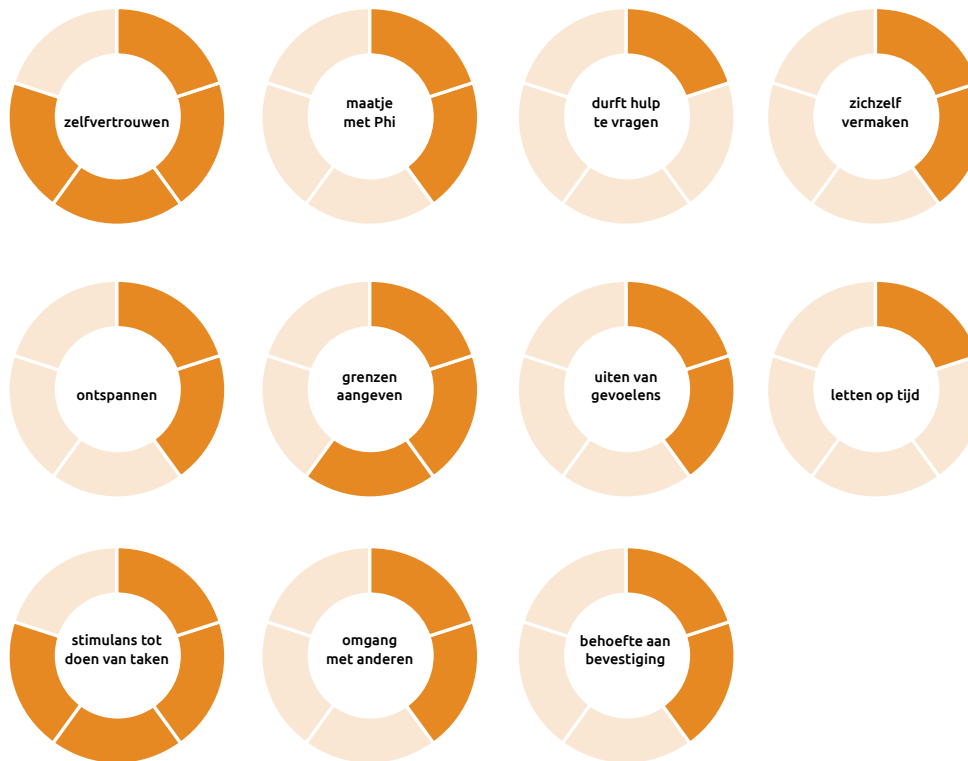

na

na
**Clënt is blijer
en opener**

Resultaat interactie **clënt** met Phi

= maximale samenwerking
 = minimale samenwerking

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens het logeren

Gezelschap

Een sociale robot kan ondersteunen op momenten dat medewerkers niet in de buurt zijn. Een maatje zijn voor cliënten die weinig contact hebben met andere bewoners. *“Dan is er toch een robot die wat vraagt en interesse heeft.”* De begeleider denkt dat Johan overenthousiast kan worden over Phi en de wereld om hem heen verliest omdat hij alleen met Phi bezig is. Echter, het kan ook zijn dat Johan, omdat hij zelfstandig wil zijn, Phi ook ziet als bemoeizuchtig. Johan denkt zelf dat als Phi hem eenmaal kent, zij best een maatje of vriendje kan zijn. De onbekendheid met robots maakt het ook wel spannend.

Tijdens de eerste kennismaking vindt Johan het prettig als Phi in de buurt is. Hij vindt haar mooi en moet lachen om wat ze zegt. Bij het logeren horen ook extra bezoeken aan Johan door bijvoorbeeld het robot team. Ook dat doet wat met hem. *“Ik vind het gezellig als er mensen komen.”* Begeleiders zien dat Johan de aanwezigheid van Phi steeds fijner vindt en zich steeds meer op zijn gemak voelt bij Phi. Doordat Phi vraagt naar hobby's, raadseltjes geeft en grapjes maakt, wordt het maatjesgevoel sterker. Phi zorgt voor gezelligheid.

“Hij heeft in een deuk gelegen om de grapjes die Phi maakte en was dan ook vaak verrast om wat Phi zei.”

“Ze heeft ook leuke vragen, bijvoorbeeld over de blauwe vinvis en vulkanen.”

Beide begeleiders geven aan dat Johan 1,5 tot 2 weken nodig had om echt aan Phi te wennen.

“Jammer dat Phi weer weg gaat nu het lijkt alsof het nu pas tot Johan doordringt hoe leuk het is!”

ervaringen tijdens het logeren

Gezelschap

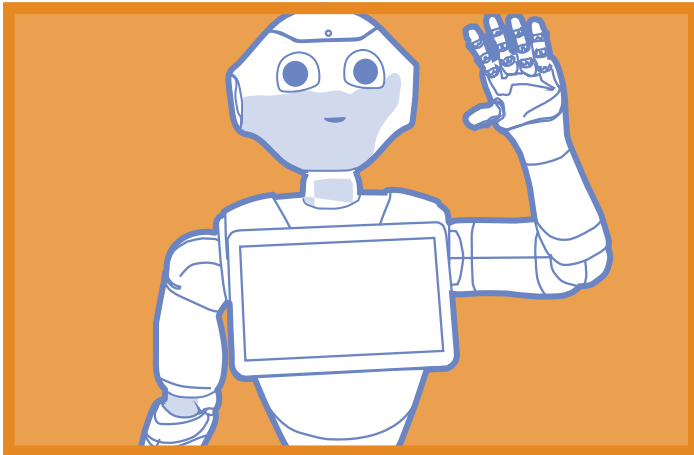
Phi bracht de eenzaamheid die Johan ervaart aan het licht. *"Ik ben weleens eenzaam en vind het fijn dat Phi er is, dat ze aanwezig is. En rondkijkt en praat."* *"Aan het einde van de logeerperiode heeft Phi daarom misschien wel een stukje van ons overgenomen, namelijk zorgen dat Johan zich niet eenzaam voelt."* *"Wij kunnen niet 24 uur per dag bij alle cliënten zijn, een robot kan dit wel. Het geeft een goed gevoel dat een cliënt zich minder eenzaam voelt."*

Phi heeft ander sociaal gedrag gestimuleerd bij Johan. *"Vandaag komt zijn vrijwilliger bij hem eten, hij heeft hem speciaal uitgenodigd om Phi te zien. Johan lijkt trots te zijn op Phi. Normaal nodigt Johan niet zo snel mensen bij hem uit, dus dat is een mooie ontwikkeling."*

Phi geeft het gevoel speciaal te zijn. *"Als ik roep dan kijkt Phi naar mij en dat vind ik wel heel leuk. Phi herkent mij dan ook."* *"Ze roept echter alleen mij en dat vind ik wel speciaal. Ze zegt dingen speciaal voor mij."* *"Phi was gewoon aanwezig, ze was er voor mij in mijn appartement, dan heb je iemand om tegen te praten."*

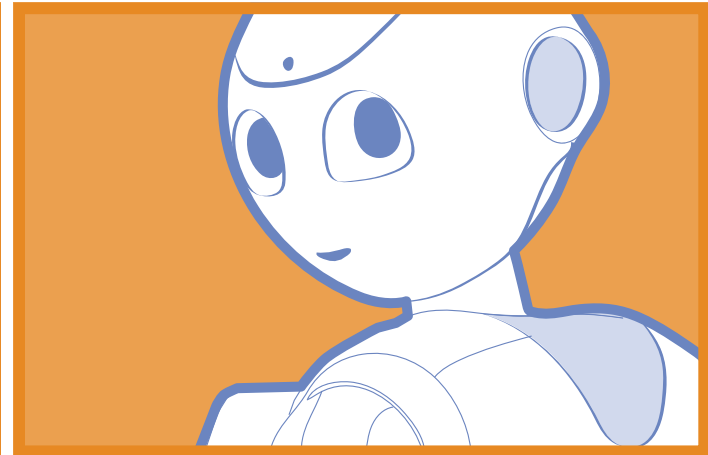
Interactie (gesprek) cliënt met Phi tijdens de **logeerperiode**

Phi: *Weet je dat als je ergens pijn hebt het goed is om dat aan de begeleiding te zeggen?*

Johan: *Ja, dat weet ik, maar ik wil de begeleiding niet tot last zijn.*

Phi: *Je bent de begeleiding nooit tot last, ze zijn er om jou te helpen, dus ook als je ergens pijn hebt. En als je niets zegt dan weten ze het ook niet. Ze kunnen niet door je heen kijken. Dus gewoon zeggen hoor als het zo is!*

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens het logeren

Emotionele steun

De begeleiders hopen dat Johan aan Phi vertelt waar hij mee zit. Zeker op momenten dat begeleiders niet in de buurt zijn om dit aan te vertellen. Zo blijft hij er niet in zijn hoofd mee bezig. Ze hopen dat Johan zijn hoofd leger wordt en er minder negatieve buien zijn.

"Het zou mooi zijn als Johan leert eerder om hulp te vragen en zijn gevoelens te uiten."

Toen de internet storing, en de spanning die daardoor ontstond, voorbij waren en Johan meer gewend was aan Phi veranderde dat iets. Begeleiders zagen een blijde Johan die meer contact met hen maakte.

"Johan vond de vragen over 'hoe voel jij je vandaag' ook erg mooi. Ik heb gehoord van een collega die op dat moment bij Johan zat, dat Johan echt over deze vraag ging nadenken. Het is mooi om te zien dat een cliënt door middel van het horen van deze vraag gaat nadenken over hoe hij zich nou eigenlijk voelt. Het is belangrijk om bewust te zijn van je gevoelens. Pas wanneer je bewust bent van je gevoelens, kan je er iets mee doen."

Johan is opener geworden met hulp van Phi. Hij is gegroeid door de complimenten die Phi geeft. Phi verwees ook naar de begeleiding in haar antwoorden en Johan ging dan ook vaker naar de begeleiders toe.

"Hij komt nu vaker bij ons om zijn gevoelens te uiten, ook komt Johan goed voor zichzelf op. Hij geeft nu zijn grenzen goed aan, dit vond hij eerder moeilijker."

verwachtingen vooraf

Praktisch

Johan ziet Phi als een hulpje die hem kan herinneren om huishoudelijke taken te doen. Zoals papier wegbrengen, afwassen en de was doen.

"Ze wordt eigenlijk een soort geheugensteuntje. Phi kan mij helpen herinneren aan dingen, waar de begeleiding mij nu aan helpt herinneren."

Begeleiders hopen dat Phi helpt bij het structureren van de dag. *"Op deze manier hoeven wij misschien minder hard te werken om de cliënt rust te bieden en dingen overzichtelijk te maken."*

De begeleiders hopen dat Johan door Phi meer taken zelf gaat oppakken, zodat hij hier minder hulp bij nodig heeft. *"Nu gaat de begeleiding een paar keer naar Johan om hem te herinneren. Als Phi dat nu doet dan scheelt dat veel."*

De begeleiders hopen dat Johan de ondersteuning van Phi niet als vervelend ervaart en meer van haar kan hebben dan van de begeleiders.

"We moeten als begeleiders niet dezelfde dingen gaan vragen als de robot. Wanneer we dit wel doen kan de cliënt natuurlijk nog meer bemoeizucht ervaren, omdat hij nu geen één, maar twee begeleiders heeft die hem aansturen."

Misschien is onze ondersteuning als begeleiders qua intensiteit minder nodig. De praktische dingen, zoals helpen bij zijn bed opmaken, blijft de begeleider wel doen, dat kan Phi niet.

ervaringen tijdens het logeren

Praktisch

De robot geeft ons na deze paar dagen al enkele nieuwe inzichten. Zo zijn we te weten gekomen dat Johan bijvoorbeeld 's ochtend erg laat uit bed komt.

Johan en de twee begeleiders hebben wisselende ervaringen rondom de praktische rol van Phi. Aan de ene kant zegt Johan dat Phi hielp als geheugensteuntje. Aan de andere kant koos hij er ook voor om Phi's hulp niet te gebruiken.

"Phi is wel een extra geheugensteuntje voor mij, bijvoorbeeld met een broodje eten. Daar helpt Phi mij aan herinneren. En herinneren aan tanden poetsen, dat doe ik dan niet." (Johan lacht)

"Johan was zo slim om Phi uit te zetten als Phi over taken begon. Ook luisterde hij soms gewoon niet naar Phi:

"Phi heeft het wel gezegd, maar ik doe het lekker toch niet"."

"Als ik kijk naar het tijdsbesef hoor ik wel goede dingen van Johan terug. Hij vertelt bijvoorbeeld dat Phi om half 1 tegen hem zegt dat hij een broodje kan pakken. Dit doet Johan dan ook. Dit is top, want Johan luncht soms ook veel te laat."

De hoop dat Johan de aansturing vanuit Phi positiever ervaart dan vanuit de begeleiders, blijkt deels zo te zijn:

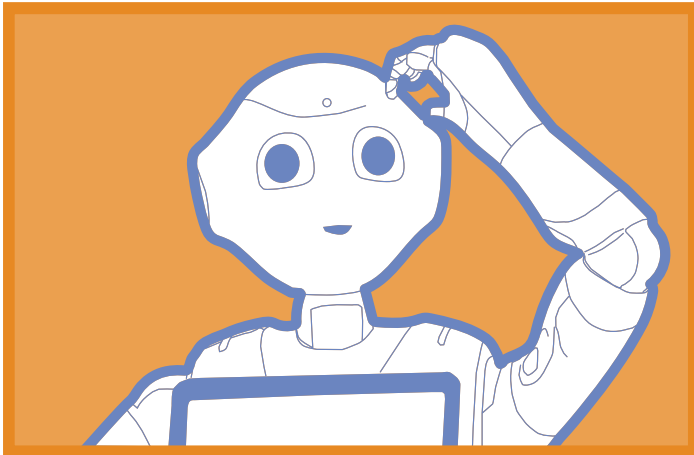
"Als Phi het zegt is het anders dan dat de begeleiding het zegt. Het is prettiger als Phi het zegt, ik weet niet precies waarom, maar het is zo. Ik vind haar wel leuk, maar soms kan ze een beetje zeuren. En ik heb het aan de ene kant nodig dat ze het zegt en mij helpt herinneren, maar soms vind ik het lastig dat ze het zegt."

"Misschien moet Phi de dingen op een andere manier zeggen, bijvoorbeeld de taken die je moet doen mogen ook over een paar minuten."

De ene begeleider is van mening dat interacties over taken niet hebben gewerkt. En de andere begeleider zegt dat Johan het meest aan Phi heeft gehad op het gebied van aansturing, ook al vond hij dat iets teveel.

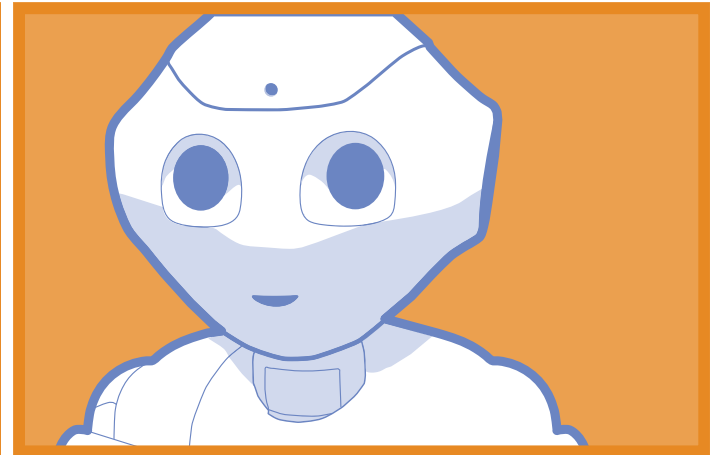
Interactie (gesprek) cliënt met Phi tijdens de **logeerperiode**

Phi: *Het is vandaag de dag dat je jouw kamer zou schoonmaken. Vergeet je dat niet?*

Johan: *Ik ga mijn kamer schoonmaken, dankjewel.*

Phi: *Ik ben trots op jou, je bent een harde werker!*

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens
het logeren

Informatie & educatie

Er waren vooraf geen verwachtingen op dit punt.

Johan heeft tijdens de logeerweken van Phi diverse dingen geleerd. Bijvoorbeeld dat hulp vragen en hulp ontvangen prettig kan zijn. En hij heeft geleerd grenzen aan te geven.

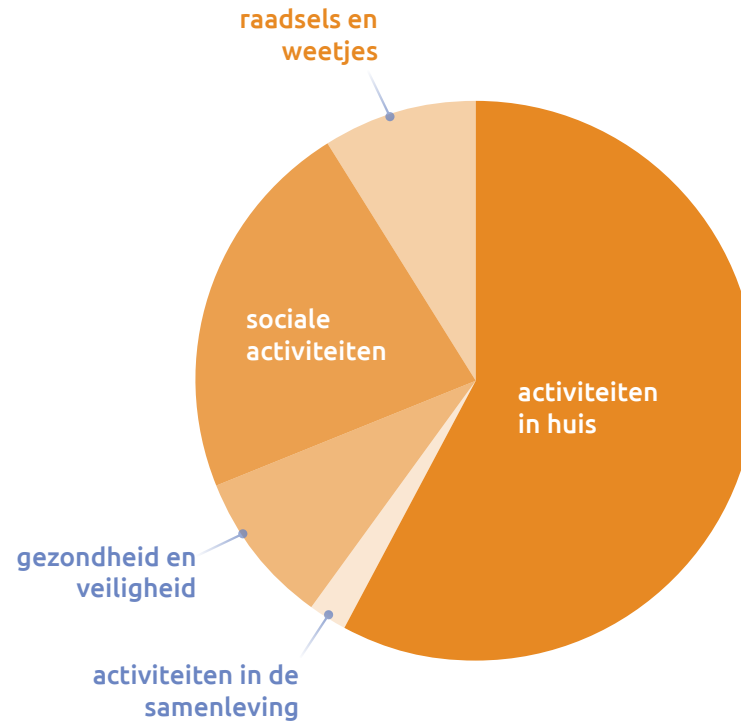
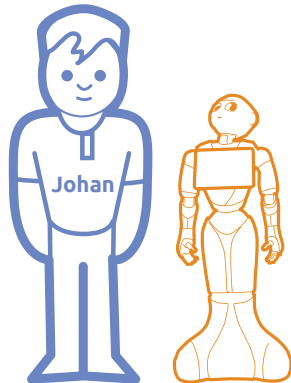
“Johan vertelde dat hij Phi in de ochtend niet aan wilde hebben (dat paste niet in zijn schema) en in de avond wilde hij Phi eerder uit hebben. Hij is hierin gehoord en dat vond hij zichtbaar prettig, dit is in de tweede week geweest en ook de rust kwam toen zichtbaar bij hem terug.”

“Johan komt erg goed naar ons toe als er iets mis is met de robot. Normaal komt Johan nooit direct naar ons toe als hij niet lekker in zijn vel zit of wanneer er iets gebeurd is waar hij mee zit. Misschien dat dit wel een goede oefening is voor Johan? Hij weet nu dat hij naar de begeleiding toe kan als hij hulp nodig heeft. Ik hoop dat hij leert dat hij niet alleen naar ons toe kan komen als de robot iets heeft, maar ook als Johan zelf hulp nodig heeft.”

“Zo heeft hij mogen ervaren dat als hij hulp vraagt (iets wat hij steeds moest doen als Phi het niet goed deed) hij ook hulp krijgt en dat die hulp ontvangen prettig kan zijn. Hij heeft kunnen ervaren dat hij er niet alleen voor staat.”

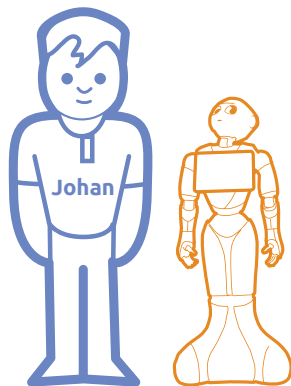
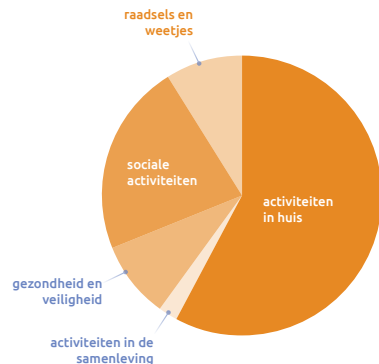
Ingezette interacties vanuit leefdomeinen

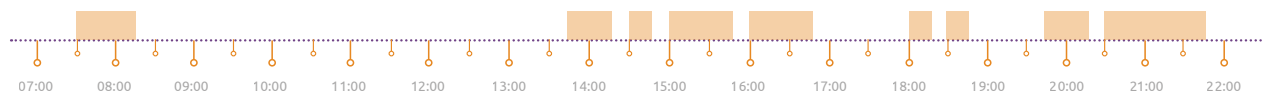
- activiteiten in huis
- activiteiten in de samenleving
- werk en dagbesteding
- gezondheid en veiligheid
- sociale activiteiten
- behartigen eigen belangen
- medische ondersteuning
- cognitieve vaardigheden
- raadsels en weetjes

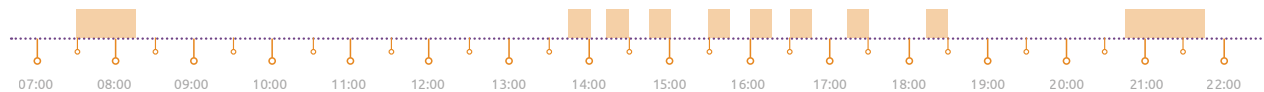
Tijdlijn interactie cliënt met Phi per dag

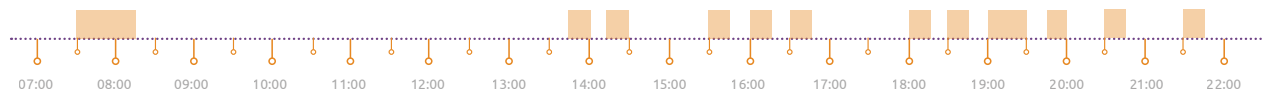
maandag

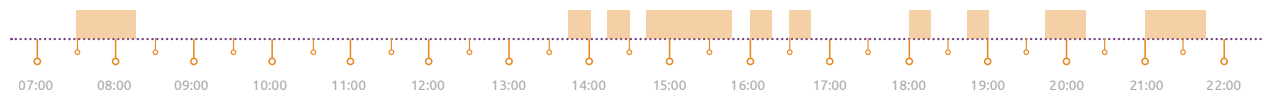
dinsdag

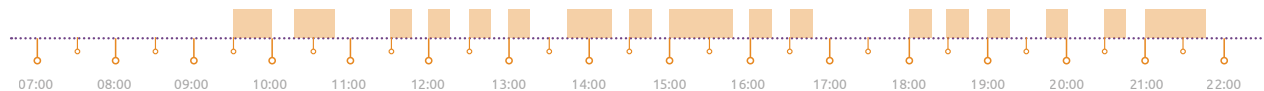
woensdag

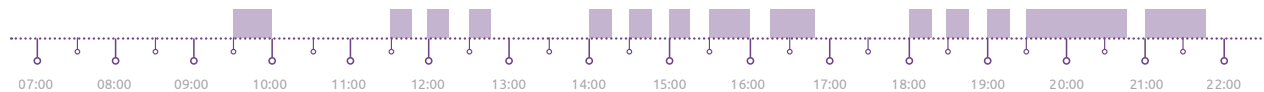
donderdag

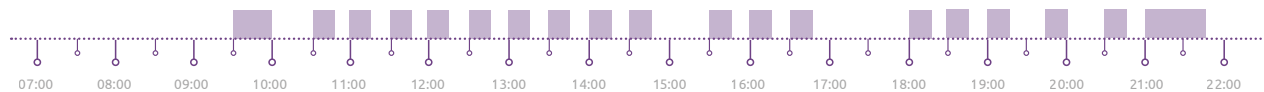
vrijdag

zaterdag

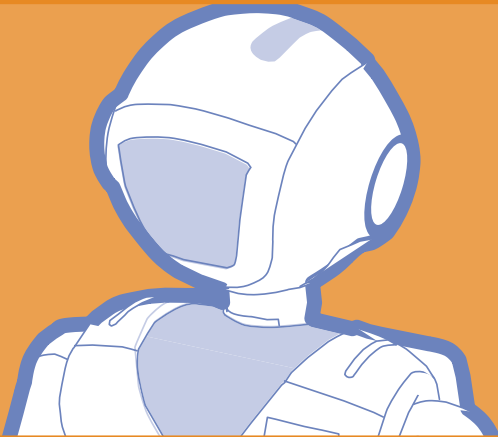

zondag

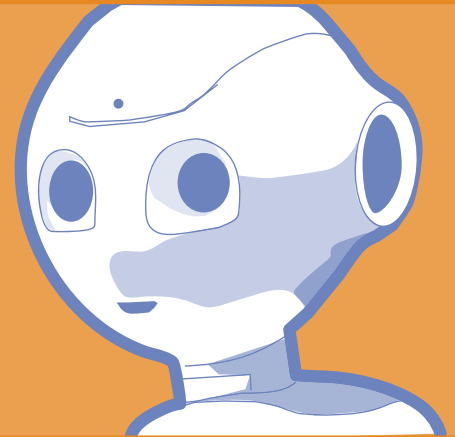
Interactie (gesprek) cliënt met Phi tijdens de **logeerperiode**

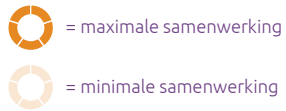
Phi: *Johan wat een prachtige auto's heb je hier allemaal staan.*

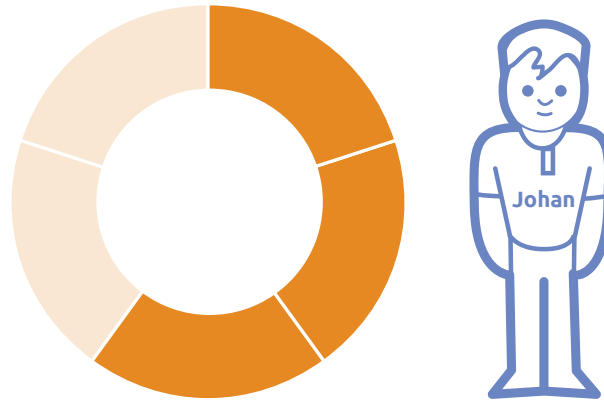
Johan: *Dank je Phi!*

Phi: *Graag gedaan, ik ben ook nog eens dol op rood!*

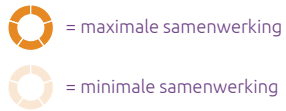

Niveau van **zelfstandig om** kunnen gaan met Phi

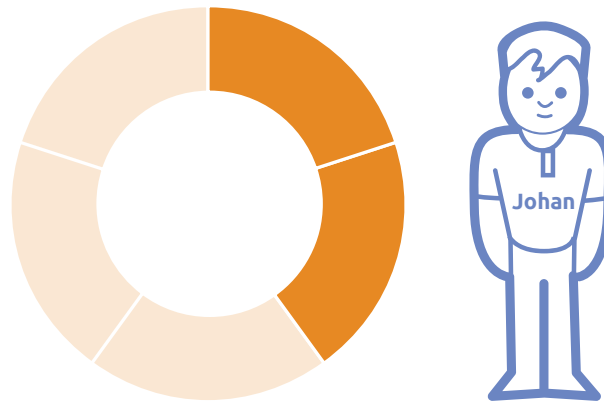

Je samen met Phi kunnen redden vergt ook iets van de cliënt. Je moet een tablet kunnen bedienen, kunnen lezen en schrijven en oogcontact maken zodat Phi je gezicht kan herkennen. Het vergt ook geduld en om kunnen gaan met teleurstellingen omdat Phi nog veel moet leren.

Bij Johan was de verlichting niet altijd optimaal, waardoor Phi hem niet altijd goed herkende. Johan had best wel geduld, zodat hij goed met Phi om kon gaan. Alleen met de antwoorden waar Johan uit kon kiezen had hij wat moeite omdat zijn antwoorden er niet altijd tussen stonden. Hij had dan een begeleider nodig die hem weer op weg hielp.

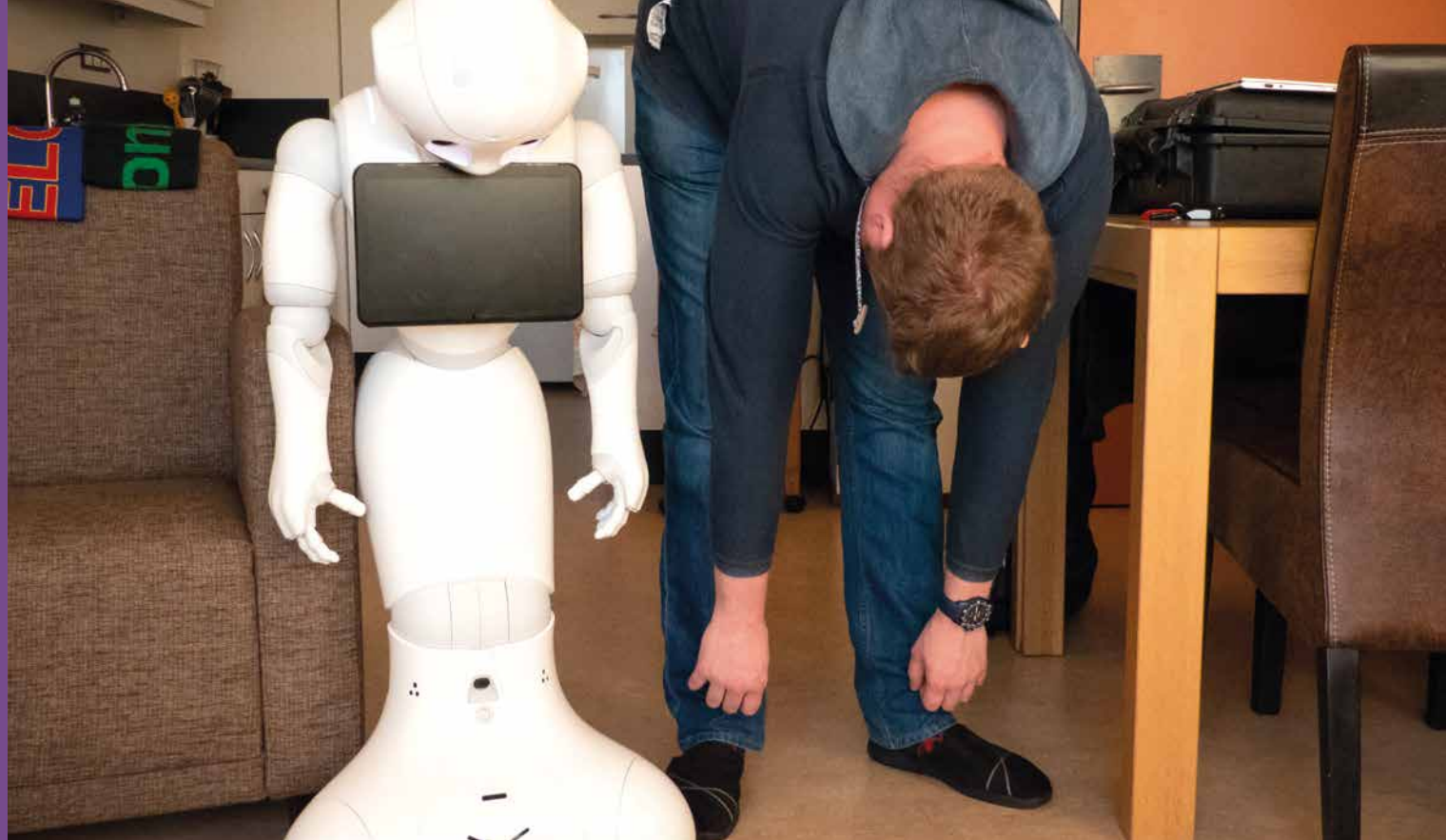

Hoeveel **gesprekstijd** hebben ze met **elkaar** doorgebracht?

De mate van gesprekstijd hangt af van de hoeveel interacties, in hoeverre de cliënt uiteindelijk ook aanwezig is om een gesprek met Phi te voeren en hoe Phi functioneerde.

Johan ging overdag naar zijn werk en Phi werd vooral ingezet in de avond en weekenden. Johan zette Phi soms even uit omdat Phi vroeg of hij nu een taak wilde doen. Johan wilde op dat moment de taak nog niet uitvoeren omdat hij nog bezig was met een andere activiteit.

Phi: *Laat je armen helemaal los hangen.*

Johan: *Ojaah, lekker ontspannen.*

gezelligheid

vergroten van
zelfvertrouwen

negeren van aansturing
door Phi

verandering in relatie tussen
Johan en begeleiders

Conclusies

Phi was uiteindelijk een maatje voor Johan. Phi zorgt voor gezelligheid als Johan zich eenzaam voelt. Al hebben de begeleiders het idee dat Johan 1,5 week moest wennen aan Phi.

Johan is opener geworden met hulp van Phi. Zijn zelfvertrouwen is gegroeid en hij kan beter zijn grenzen aangeven. Hij heeft geleerd om hulp te vragen aan begeleiders.

Op gebied van praktische hulp zijn er verschillende opvattingen over de hulp van Phi. Aan de ene kant was Phi een geheugensteuntje voor Johan en hij accepteerde aansturing van Phi meer dan van begeleiders. Aan de andere kant negeerde hij Phi ook als ze aansturing gaf.

Er is een verandering tot stand gebracht tussen Johan en de begeleiders. Het contact is beter geworden. Voordat Phi kwam, liet Johan ontwijkend gedrag naar de begeleiding zien. Tijdens de logeerweken heeft John ervaren dat de begeleiding er voor hem is op een positieve manier. Hij heeft kunnen ervaren dat hij er niet alleen voor staat. De begeleiders hopen dat deze verandering ook blijft na het logeren.

Tijdens de logeerweken van Phi hadden begeleiders meer contact met Johan omdat er een andere aanleiding was voor contact. Begeleiders hopen dat deze verandering ook blijft na het logeren.

"Ik ga met een gericht doel naar hem toe. Zoals extra vaak met hem in gesprek gaan als er signalen zijn dat hij niet lekker in zijn vel zit."

verandering in relatie tussen Johan en begeleiders

Conclusies

"Johan wil altijd erg zelfstandig zijn. Als begeleider ben je dan ook geneigd om Johan zoveel mogelijk zijn eigen ding te laten doen, omdat hij hier blijkbaar behoefte aan heeft. Toch heb ik door de logeerperiode gezien dat Johan ook erg veel behoefte heeft aan contact. Johan vond het erg leuk dat ik zo vaak bij hem kwam om te kijken hoe het met Phi en hem ging, terwijl ik bang was dat Johan het vervelend zou vinden dat ik zo vaak over de vloer kwam. Dit stukje contact wil ik door blijven zetten als Phi weer weg gaat. Ook wij, als begeleiders, hebben dus geleerd van Phi!"

Door de logeerweken hebben de begeleiders geleerd dat Johan wel zelfstandig wil zijn, maar niet alleen wil zijn. Johan heeft behoefte aan gezelschap en koffie/thee drinken met begeleiding en meer. Voor begeleiders is het de vraag hoe zij meer aandacht aan Johan kunnen geven, en hoe om te gaan met aansturing rond praktische taken.

"Johan is altijd vrij afstandelijk geweest ten opzichte van begeleiding in het algemeen. Nu ervaart hij dat de begeleiding niet overdrijft en staat hij open voor een ander gesprek. Hij heeft dat nu kunnen ervaren." De begeleider hoopt dat als Phi weg is dit contact blijft.

Phi: *Johan, het is tijd voor een broodje.*

Johan: *Dat is goed. Wil jij er ook één?*

Wensen voor de toekomst

1

Dat Phi instructies op een andere manier geeft. Bijvoorbeeld:

"De taken die je moet doen, mogen ook over een paar minuten."

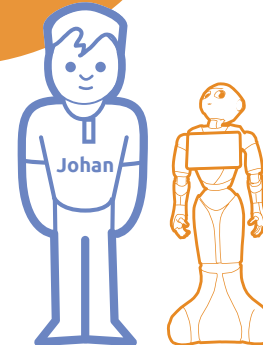
2

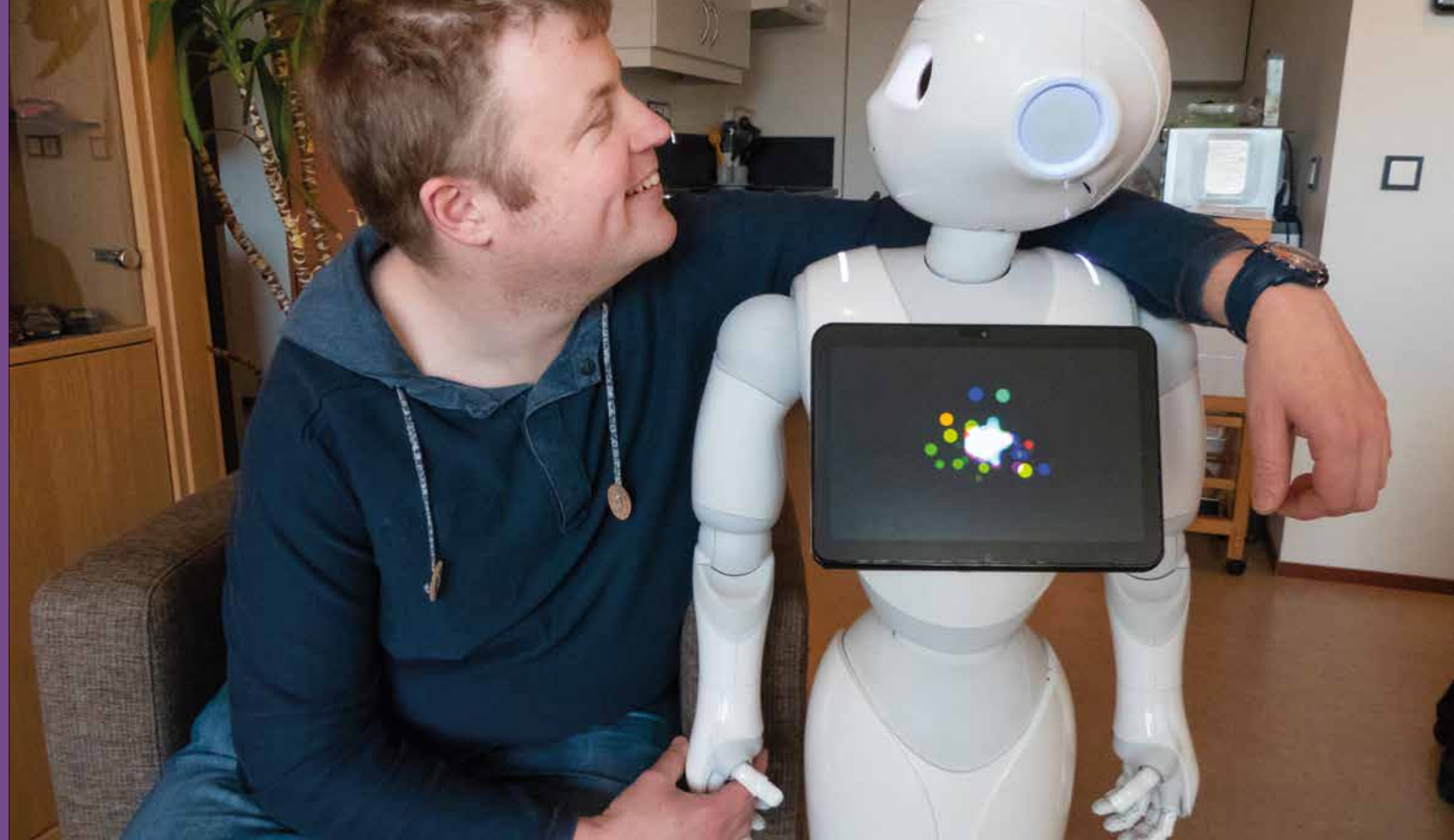
Dat begeleiders kunnen kijken wat een cliënt heeft geantwoord op vragen van de robot. Op deze manier signaleert/observeert de robot dan een beetje voor begeleiders en kunnen ze zien wanneer begeleiding meer of minder nodig is.

Het gaat met name over inzicht krijgen in gevoelens, 'mood' en behoeftes van cliënten.

3

Het is voor Johan belangrijk dat hij tegen een robot kan praten en dat de robot dan gewoon terugpraat in plaats van de geplande interacties. Volgens de begeleiders begreep Johan namelijk heel erg goed dat Phi was voorgeprogrammeerd. Wanneer dit niet meer het geval is, gaat Phi pas echt 'leven' voor cliënten. Op deze manier kan Phi nog meer een maatje worden voor de cliënten.

Phi: *Vind je het fijn dat ik er was?*

Johan: *Ja, want jij bent mijn maatje.*

Heeft u interesse in nadere informatie over ons sociale robotica programma?
Neemt u dan contact op via philadelphia.nl/robotica